

Antagelse skal jeg, saavidt som Liden paa nogen Maade tillader det — en stor Del af den Lid, som skulde anvendes til Udarbejdelse af Lovforslag, gaar jo tabt under Forhold som de nærværende — lade mig det være magtpaaliggende — og jeg haaber, at Liden vil tillade det — til næste Samling at kunne forelægge en Lov om Fiskeri, ved Udarbejdelsen af hvilken jeg selvfølgelig ikke skal undlade at tage Hensyn til de Vink og Bemærkninger, som foreligge i de Andragender, som ere henvisne til Indenrigsministeren. Med Hensyn til Indstillingspunkt Nr. 11, som angaar en Besværing fra nogle Beboere af Baarse om, at Snekastningsbyrden er bleven dem i høi Grad tung, fordi en Del af den Hjælp, som de tidligere have haat til Udførelsen af Arbeidet, er falden bort, idet enkelte Mænd have negtet at udføre det Snekastningsarbejde, som jeg maa antage skulde falde paa Hartkorn, der ligger udenfor det Sogn, hvori de bo. Med Hensyn til det skal jeg bemærke, at, som bekendt hviler Snekastningspligten paa Beboeren og ikke paa Eiendommen, og det er derfor i god Overensstemmelse med den bestaaende Lovgivning, naar en Mand, der har Hartkorn i en anden Kommune end den, hvori han bor, ikke kommer til at yde Snekastning af denne Eiendom. Det er i fuldstændig Overensstemmelse med bestaaende Regler, og en Forandring heri vilde foranledige en hel Omvæltning i vor nuværende Ordning af Snekastningsbyrdens Fordeling, men jeg skal indrømme, at der kan være Tilfælde som det nærværende, hvor Byrden for de øvrige Beboere i Kommunen kan blive noget streng, og det kan jo i hvert Fald gøres til Gjenstand for Overveelse, hvad der kan ske i den Anledning. Dog maa jeg sige, at det vilde dog maasse blive et lovlig stort Foretagende at give en ny Lov om Snekastning, fordi det paa et enkelt Sted kan vise sig, at de bestaaende Regler ere strenge for Beboerne. Hvorvidt der kan tilstedes de Paagjældende fri Afgang til Proces, maa ogsaa afhænge af, hvorvidt man ved en Overveelse af Spørgsmaalet i det Hele tror, at det kan lede til et for dem gunstigt Resultat, at det i det Hele kan hjælpe at procedere derom, eller om man synes, at Reglerne ere saa klare, at der ingen Anledning er til at sætte Domstolene i Bevægelse. Smidlerid skal Spørgsmaalet blive gjort til Gjenstand for Overveelse. — Svad Indstillingspunkt Nr. 9, Betænkningens Nr. 22, angaar, skal jeg ikke komme ind paa det videregaende Forlangende om Etablering af Apotheker og Læger i visse Kredse. Jeg skal ikke komme ind paa denne Sag, som er indfattet af en Minoritet, og som jeg tror, at vi for Liden maa lade hvile. Spørgsmaalet staar jo i Forbindelse med de videregaende Foranstaltninger for de fattige Klasser i Samfundet, som maa tages for det lidt efter lidt. Vi kunne ikke gaa til en saadan gennemgribende Forandring i den bestaaende Ordning, som her er foreslaet,

for et enkelt Punkts Vedkommende. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt den Hjælp, der er tildeelt et Individ i Sygdomstilfælde, skal have den Indflydelse, at han derved lider Indskrænkning i sine borgerlige og politiske Rettigheder, maa det jo bemærkes, at det er et gammelt Spørgsmaal. Naar den ærede Ordfører sagde, at en Mand's Hæderlighed og Værdighed berøres ikke af, at han har taget Hjælp af Staten i Sygdomstilfælde, vil jeg dertil svare, at det Samme er Tilfældet, naar han uforfælsket, men uden at have været syg, har maattet ty til Statens Hjælp. Jeg ser ikke Forstjælleren paa, om en hæderlig Mand paa Grund af Sygdom eller ved andre ham utilregnelige Omstændigheder er kommen i det Tilfælde at maatte tage mod Hjælp af Staten. Jeg tror derfor ikke, at der er Anledning til at lovgive om det af Ordføreren fremdragne Spørgsmaal særskilt for sig, men det vil jo vistnok komme i Betragtning, forsaavidt man til sin Lid vil komme til at lovgive om det almindelige Spørgsmaal: Fattiglovgivningen i det Hele. Der vil det have sin Plads. Jeg tror virkelig ikke, at der er Anledning til i dette Tilfælde at lovgive om dette specielle Punkt, saa meget mere som jeg ikke ser, at Forstjælleren paa den, der uforfælsket, men uden at være syg, maa ty til Statens Hjælp og den, som af andre Grunde søger dens Hjælp, er synderlig stor. — Det er de Punkter, som jeg tror, for Dieblisset have været berørte.

Ville: Jeg skal tillade mig nogle ganske faa Bemærkninger angaaende et Andragende, der findes i Betænkningen under Nr. 27, Indstillingspunkt Nr. 12, vedrørende Lægefiskeriet. Den høitærede Indenrigsminister har jo allerede afgivet et Løfte om, at en Fiskerilov i den nærmeste Fremtid skal blive forelagt Rigsdagen, og jeg vil da haabe, at den, naar den vender tilbage hertil, maa blive bedre behandlet fra Thingets Side end adskillige af dens Forgængere, og at den virkelig maa blive Indledningen til, at vi faae en Lovgivning paa dette Omraade. Det Punkt, som er behandlet i det nævnte Andragende, er maasse i sig selv ikke saa forberedt, som det burde være for at blive optaget i en eventuel Fiskerilov, og jeg skal derfor tillade mig at henstille til den høitærede Indenrigsminister, at Liden inden den næste Samling særlig maa blive benyttet til at indsamle det Materiale, der er nødvendigt for specielt at drage nogen Omfang for Lægefiskeriet. Hvor vore Læer, Smaafloeder og Bække ikke føre længere end til Indsøer, kan der vel gøres meget for at frede om Fiskene, og navnlig tror jeg, at Dræbnyngen kan beskyttes ulige virksommere, end det hidtil er sket. Der er en høi Grad af Hensynsløshed, der gjør sig gjældende paa dette Omraade. Folk fange der uden at tage det fjerneste i Betragtning, hvorvidt de kunne have nogen Nytte af disse Smaafisk,